

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Hany Ptáčkové v právní věci žalobců **a) Ing. J.L., b) I.L.**, oba bytem ■■■, zastoupených Mgr. Jaromírem Kalužíkem, LL. M, advokátem AK HKDW Legal s.r.o., se sídlem Na Příkopě 583/15, Praha 1 - Staré Město, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, za účasti osoby zúčastněné na řízení **H. s.r.o.**, se sídlem ■■■, zastoupené JUDr. Alexandrem Šoljakem, advokátem se sídlem U Soudu 363/10, Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2014, č. j. OÚPSŘ 308/2014-330,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 24. 10. 2014, č. j. OÚPSŘ 308/2014-330, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osobě zúčastněné na řízení s e právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobci domáhali zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 3. 6. 2014, č. j. SURR/7130/000241/13-So. Uvedeným rozhodnutím bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení (stavebníka) vydáno stavební povolení stavby: „Výrobní a skladovací

hala, přístřešek, zpevněné plochy, opěrná zeď na p.p.č. ■■■■, ■■■■, ■■■■ a ■■■■ vše v k. ú. ■■■■“ (dále také jen „stavba“).

Žalobci v žalobě především namítali, že pro vydání stavebního povolení nebyly splněny podmínky, neboť jeho podkladem bylo územní rozhodnutí, které pozbylo platnosti. Žalobci zdůrazňovali, že územní rozhodnutí je vydáváno s časově omezenou platností z důvodu, že po uvedenou dobu platnosti se nepředpokládá, že by mohlo dojít k zásadním změnám v území ve vztahu k umísťované stavbě. Po uplynutí stanovené doby platnosti územního rozhodnutí je však třeba, aby došlo k přehodnocení vztahů v území ve vztahu k určité stavbě. V této souvislosti odkazovali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2011, č. j. 9 As 33/2011 - 151, a rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2010, č. j. 57 Ca 98/2009 - 113. Žalobci citovali § 93 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a vyjádřili přesvědčení, že územní rozhodnutí pozbylo platnosti marným uplynutím dvouleté lhůty, tj. dne 1. 7. 2011. Na projednávaný případ dle žalobců nelze aplikovat § 93 odst. 4 písm. b). Provedení oplocení stavby a přeložky veřejného osvětlení nemůže mít za následek prodloužení platnosti územního rozhodnutí, neboť „započít s využitím území pro stanovený účel“ lze pouze v případě, že k provedení stavby již stavebního povolení není třeba. V projednávaném případě však stavba stavební povolení vyžaduje, a proto o jeho povolení stavebník také žádal. Žalobci navrhovali, aby napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí stavebního úřadu bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení, neboť stavební povolení vydané na základě neplatného územního rozhodnutí je nezákonné a věcně nesprávné.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný konstatoval, že bylo rozhodováno na základě platného územního rozhodnutí ze dne 21. 5. 2009. Stavební úřad vyšel z tvrzení stavebníka, že dle územního rozhodnutí byla provedena přeložka veřejného osvětlení a stavba oplocení. Provedení těchto prací není žalobci zpochybňováno. Jednou ze skutečností, v jejichž důsledku územní rozhodnutí neztrácí svou platnost je zahájení činností podle územního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že stavebník provedl přeložku veřejného osvětlení a stavbu oplocení, neztratilo územní rozhodnutí svou platnost. Dle žalovaného tato skutečnost postačovala k úvaze, že realizace územního rozhodnutí byla zahájena, byť se jednalo o realizaci pouze části stavby (některých objektů z celkově umístěné stavby). Vodoprávní úřad navíc dne 25. 1. 2011 vydal podle územního rozhodnutí ze dne 21. 5. 2009 rozhodnutí - povolení stavby vodního díla dešťové kanalizace. I s ohledem na tuto skutečnost je dle žalovaného zjevné, že územní rozhodnutí ze dne 21. 5. 2009, kterým byla povolená stavba vodního díla jako jedna z dílčích staveb umístěna, nemohlo ztratit svou platnost. Názor žalobců, že zahájením stavby by se mělo rozumět zahájení stavby hlavní, je nepodložený. Ustanovení § 93 stavebního zákona nemůže pracovat s částečnou či jen dílčí platností územního rozhodnutí, jen pro ty části stavby, které byly zahájeny, nebo jen ty části, které byly povoleny. Územní rozhodnutí je vždy komplexním rozhodnutím o záměru v území a o jeho vazbách v území. Splnění jedné z podmínek, za kterých je územní rozhodnutí trvale platné, platí pro celé územní rozhodnutí bez ohledu na to, zda trvalost územního rozhodnutí je založena jen z pohledu jednoho objektu, nebo celou stavbou jako takovou. Je také logické, že se nejprve realizují objekty podmiňující vlastní provádění stavby (například právě přeložky inženýrských sítí, oplocení, budování nových inženýrských sítí). Žalovaný proto navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Na vyjádření žalovaného reagovali žalobci replikou. Žalobci nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že realizací oplocení a přeložky veřejného osvětlení v době platnosti územního rozhodnutí započal stavebník s využitím území pro stanovený účel a z tohoto důvodu nemohlo územní rozhodnutí pozbyt platnosti. Žalobci zopakovali, že tento výklad by bylo možné akceptovat pouze tehdy, pokud by stavebník pro realizaci stavby nepotřeboval vydat stavební povolení. Žalobci se znovu odvolávali na v žalobě citované rozsudky správních soudů. Z judikatury dle žalobců vyplývá, že pokud nebude žádosti o stavební povolení vyhověno, územní rozhodnutí pozbyde své platnosti uplynutím dvou let od právní moci rozhodnutí (nebylo-li včas ve lhůtě platnosti prodlouženo). Obdobně vykládá ustanovení § 93 odst. 4 stavebního zákona i komentářová literatura.

Osoba na řízení zúčastněná k věci uvedla, že stavební řízení trvá v podstatě od roku 2008 do současnosti a není proto pravdivé tvrzení žalobců o neplatnosti územního rozhodnutí. Osoba na řízení zúčastněná po celou dobu činí kroky k vydání stavebního povolení. Žalobci naopak pokračují ve snaze zabránit výstavbě povolené stavby.

Žalobci k vyjádření osoby na řízení zúčastněné uvedli, že nerozlišuje mezi územním a stavebním řízením a nebere v potaz lhůty stanovené pro tato řízení stavebním zákonem. Žalobci dále konstatovali, že nelze souhlasit ani s argumentací, že osoba na řízení zúčastněná po celou dobu činila kroky k vydání stavebního povolení, pokud nedošlo k prodloužení platnosti územního rozhodnutí.

Dne 22. 3. 2016 se ve věci uskutečnilo ústní jednání, při němž žalobci i žalovaný setrvali na svých stanoviscích. Osoba na řízení zúčastněná se plně ztotožnila s právními závěry žalovaného.

Ze spisového materiálu předloženého žalovaným bylo ke skutkovému průběhu věci zjištěno, že dne 21. 5. 2009 bylo osobě zúčastněné na řízení vydáno pod č. j. SUUR/7120/018676/08-Ka územní rozhodnutí o umístění stavby „Výrobní a skladovací haly“, přičemž stavba obsahovala halu, elektrickou přípojku, plynovod a přípojku plynu, vodovodní přípojku, splaškovou kanalizační přípojku, dešťovou kanalizaci, zpevněnou plochu dvora, přeložku stožáru veřejného osvětlení, opěrné stěny, oplocení a sadové úpravy. Dne 21. 3. 2011 bylo na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení zahájeno stavební řízení o vydání stavebního povolení na stavbu: „Výrobní a skladovací haly na p.p.č. ■■■, ■■■, ■■■, ■■■ v k. ú. ■■■“. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 2. 5. 2012, č. j. SURR/7130/051718/11-So, bylo řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení ze dne 21. 3. 2011 zastaveno. Rozhodnutím ze dne 25. 1. 2011, č. j. ZPVU/4330/070583/10-Se, povolil vodoprávní úřad provedení stavby vodního díla dešťové kanalizace na p.p.č. ■■■ v k. ú. ■■■. Dne 28. 12. 2012 podala osoba zúčastněná na řízení žádost o vydání stavebního povolení na stavbu: „Výrobní a skladovací hala, přístřešek, zpevněné plochy, opěrná zeď na p.p.č. ■■■, ■■■, ■■■, ■■■ v k. ú. ■■■“. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 3. 6. 2014, č. j. SURR/7130/000241/13-So, byla stavba i přes námitky žalobců povolena. K otázce platnosti územního rozhodnutí vydaného dne 21. 5. 2009 stavební úřad uvedl, že dle sdělení stavebníka byla v době platnosti územního rozhodnutí realizována přeložka veřejného osvětlení a oplocení pozemku, proto je územní rozhodnutí stále platné. Proti citovanému rozhodnutí podali žalobci odvolání, ve kterém mj. namítali, že územní rozhodnutí pozbylo platnosti a stavba tudíž neměla být povolena. Žalovaný se v rámci odvolacího řízení s názorem žalobců

neztotožnil. Ve svém zamítavém rozhodnutí uvedl, že na základě územního rozhodnutí bylo provedeno oplocení a přeložka veřejného osvětlení, vodoprávní úřad navíc v době platnosti územního povolení vydal povolení k provedení stavby vodního díla dešťové kanalizace na p.p.č. ■■■ v k. ú. ■■■. Z těchto skutečností žalovaný dovodil, že územní rozhodnutí ze dne 21. 5. 2009, kterým byly tyto stavby v rámci souboru umísťovaných staveb umístěny, nemohlo ztratit svou platnost.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodnutí správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 93 odst. 1 stavebního zákona účinného v době platnosti územního rozhodnutí ze dne 21. 5. 2009 platilo, že *územní rozhodnutí o umístění stavby, změně využití území, změně stavby a o dělení nebo scelování pozemků platí 2 roky ode dne nabytí právní moci, nestanoví-li stavební úřad v odůvodněných případech lhůtu delší*. Dle § 93 odst. 4 stavebního zákona *územní rozhodnutí pozbývá platnosti, nebyla-li ve lhůtě platnosti podána úplná žádost o stavební povolení, ohlášení nebo jiné obdobné rozhodnutí podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů, nebylo-li započato s využitím území pro stanovený účel, nebo bylo-li stavební nebo jiné povolení řízení zastaveno anebo byla-li podaná žádost zamítnuta po lhůtě platnosti územního rozhodnutí*.

Z obsahu správního spisu soud ověřil, že stavba byla umístěna rozhodnutím o umístění stavby vydaným stavebním úřadem dne 21. 5. 2009, č. j. SUUR/7120/018676/09-Ka, které nabylo právní moci dne 1. 7. 2009. Územním rozhodnutím byla umístěna nejen stavba haly, ale i elektrická přípojka, plynovod a přípojka plynu, vodovodní přípojka, splašková kanalizační přípojka, dešťová kanalizace, zpevněná plocha dvora, přeložka stožáru veřejného osvětlení, opěrné stěny, oplocení a sadové úpravy. Z územního rozhodnutí mj. vyplývá, že srážkové vody budou ze zpevněných ploch a střechy objektu výrobní a skladovací haly odváděny do vodoteče u východní hranice pozemku (tj. nutnost vybudování dešťové kanalizace) a že si stavba vyžádá přeložku stožáru veřejného osvětlení a oplocení pozemku. V době platnosti územního rozhodnutí nabylo právní moci stavební povolení vodoprávního úřadu ze dne 25. 1. 2011, č. j. ZPVU/4330/070583/10-Se. Tímto stavebním povolením bylo stavebníku povoleno provedení stavby vodního díla „Výrobní a skladovací haly, dešťová kanalizace na p.p.č. 796/8 v k. ú. Doubí u Liberce“. Žalobci nespoují ani provedení přeložky veřejného osvětlení a oplocení.

Ve shodě se žalovaným má soud za to, že územní rozhodnutí ze dne 21. 5. 2009 ve vztahu ke stavbě „Výrobní a skladovací haly, přístřešku, zpevněné plochy, opěrné zdi na p.p.č. ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ vše v k. ú. ■■■“ nepozbylo platnosti. Ve lhůtě jeho platnosti, tj. podle § 93 odst. 1 stavebního zákona do 1. 7. 2011, totiž podal stavebník ve smyslu § 93 odst. 4 stavebního zákona žádost o stavební povolení na stavbu dešťové kanalizace a stavební povolení v době platnosti územního rozhodnutí také nabylo právní moci. Jak z územního rozhodnutí, tak ze stavebního povolení na stavbu dešťové kanalizace vyplývá funkční podmíněnost povolovaných staveb. Nutnost provedení dešťové kanalizace byla jednoznačně vyvolána umístěním stavby výrobní a skladovací haly, tj. stavby

hlavní. Výklad § 93 odst. 4 stavebního zákona, tj. že „*žádost*“ se musí týkat stavby hlavní, který zastávají žalobci, by znamenal, že územní rozhodnutí, jímž bylo zároveň umístěno více staveb, aby došlo ke komplexnímu posouzení umístění stavebního záměru v území, by nemohlo být následně realizováno postupně, v etapách, v závislosti na funkční a časové podmíněnosti staveb. Zásada legitimního očekávání však dle soudu vyžaduje zohledňovat nejen přímé, ale i nepřímé využití té které části územního rozhodnutí. Zánik územního rozhodnutí by bylo možné konstatovat pouze ve vztahu k oddělitelným částem jeho výroku, na nichž nezávisí již realizované části územního rozhodnutí. Došlo-li však na základě podání žádosti o stavební povolení či stavební ohlášky k aplikaci určité části územního rozhodnutí, byť jen tím, že byla předpokládána realizace jinou částí výroku umístěné stavby, představující předpoklad pro vydání dílčího stavebního povolení, stává se taková část výroku územního rozhodnutí neoddělitelnou od již realizované části výroku a platnosti uplynutím zákonné lhůty pozbyt nemůže (srov. obdobně rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2015, č. j. 59 A 15/2014-182, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 11. 2014, č. j. 45 A 66/2012-144). Soud proto zastává názor, že i když nebyla ve lhůtě platnosti územního rozhodnutí podána žádost o stavební povolení výrobní a skladovací haly, tj. stavby hlavní (respektive řízení o žádosti podané ve lhůtě platnosti územního rozhodnutí bylo zastaveno), lze s ohledem na zásadu ochrany legitimních očekávání účastníků řízení dovodit, že územní rozhodnutí v této části nepozbylo platnosti, neboť bylo z důvodu podání žádosti o stavební povolení na společně umístěvanou stavbu dešťové kanalizace čerpáno nepřímo, z důvodu funkční a časové podmíněnosti staveb.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, kterému však žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

To platí též pro osobu zúčastněnou na řízení, byť by rozhodnutí soudu mohlo být vnímáno jako její úspěch. Podle ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s. totiž osoba zúčastněná na řízení má právo pouze na náhradu nákladů, které jí vznikly při plnění povinnosti uložené jí soudem. Taková povinnost jí však v řízení uložena nebyla. Důvody zvláštního zřetele hodné pro výjimečné přiznání náhrady nákladů řízení pak soud neshledal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 22. března 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph. D.,
předsedkyně senátu